Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (deviata komora)

zo 14. marca 2024*

„Nesplnenie povinnosti členským štátom – Článok 258 ZFEÚ – Smernica (EÚ) 2018/1972 – Európsky kódex elektronických komunikácií – Neprebratie a neoznámenie opatrení na prebratie – Článok 260 ods. 3 ZFEÚ – Návrh na uloženie povinnosti zaplatiť paušálnu pokutu a penále – Kritériá na stanovenie výšky sumy sankcie“

Vo veci C-452/22,

ktorej predmetom je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 258 a článku 260 ods. 3 ZFEÚ, podaná 8. júla 2022,

Európska komisia, v zastúpení: U. Małecka, L. Malferrari a E. Manhaeve, splnomocnení zástupcovia,

žalobkyňa,

proti

Poľskej republike, v zastúpení: B. Majczyna, splnomocnený zástupca,

žalovanej,

SÚDNY DVOR (deviata komora),

v zložení: sudcovia J.-C. Bonichot, vykonávajúci funkciu predsedu deviatej komory, S. Rodin a L. S. Rossi (spravodajkyňa),

generálna advokátka: T. Ćapeta,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálnej advokátky, že vec bude prejednaná bez jej návrhov,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: poľština.

Rozsudok

1 Európska komisia svojou žalobou navrhuje, aby Súdny dvor:

– určil, že Poľská republika si tým, že neprijala zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1972 z 11. decembra 2018, ktorou sa stanovuje európsky kódex elektronických komunikácií (Ú. v. EÚ L 321, 2018, s. 36), a tým, že v každom prípade neoznámila Komisii takéto ustanovenia, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice,

– uložil Poľskej republike zaplatiť Komisii paušálnu pokutu vypočítanú na základe dennej sumy 13 180,5 eura, pričom minimálna paušálna pokuta predstavuje 3 270 000 eur,

– ak bude nesplnenie povinnosti uvedené v prvej zarážke pretrvávať až do dňa vyhlásenia rozsudku v tejto veci, uložil Poľskej republike povinnosť zaplatiť Komisii penále vo výške 59 290,5 eura za každý deň odo dňa vyhlásenia rozsudku v tejto veci až do splnenia povinnosti vyplývajúcej zo smernice 2018/1972 týmto členským štátom a

– uložil Poľskej republike povinnosť nahradiť trovy konania.

Právny rámec

2 Odôvodnenia 2 a 3 smernice 2018/1972 znejú:

„(2) Fungovanie piatich smerníc, ktoré sú súčasťou existujúceho regulačného rámca pre elektronické komunikačné siete a služby… podlieha pravidelnému preskúmaniu Komisiou, a to s cieľom predovšetkým určiť potrebu zmeny so zreteľom na vývoj technológií a trhu.

(3) Vo svojom oznámení zo 6. mája 2015 ustanovujúcom stratégiu digitálneho jednotného trhu v Európe Komisia vyhlásila, že jej preskúmanie telekomunikačného rámca sa má sústrediť na opatrenia, ktoré sa zameriavajú na stimulovanie investícií do vysokorýchlostných širokopásmových sietí, prinášajú súdržnejší prístup vnútorného trhu k politike a správe rádiového spektra, zabezpečujú podmienky pre skutočný vnútorný trh odstránením rozdrobenosti regulácie, zabezpečujú efektívnu ochranu spotrebiteľov, rovnaké podmienky pre všetkých účastníkov trhu a jednotné uplatňovanie pravidiel, ako aj efektívnejší regulačný inštitucionálny rámec.“

3 Článok 1 tejto smernice, nazvaný „Predmet úpravy, rozsah pôsobnosti a ciele“, stanovuje:

„1. Touto smernicou sa vytvára harmonizovaný rámec regulácie elektronických komunikačných sietí, elektronických komunikačných služieb, pridružených prostriedkov a pridružených služieb a určitých aspektov koncových zariadení. Ustanovujú sa ňou úlohy národných regulačných orgánov a v prípade potreby iných príslušných orgánov a zriaďuje sa súbor postupov na zabezpečenie harmonizovaného uplatňovania regulačného rámca v celej [Európskej ú]nii.

2. Ciele tejto smernice sú:

a) implementovať vnútorný trh s elektronickými komunikačnými sieťami a službami, čoho výsledkom je zavádzanie a využívanie vysokokapacitných sietí, udržateľná hospodárska súťaž, interoperabilita elektronických komunikačných služieb, prístupnosť, bezpečnosť sietí a služieb a prospech koncového používateľa a

b) zabezpečiť poskytovanie kvalitných, cenovo prijateľných a verejne dostupných služieb v celej Únii prostredníctvom efektívnej hospodárskej súťaže a výberu, zaoberať sa okolnosťami, za ktorých sa na trhu dostatočne neuspokojujú potreby koncových používateľov vrátane koncových používateľov so zdravotným postihnutím, aby mali k službám rovnocenný prístup ako ostatní, a ustanoviť potrebné práva koncového používateľa.

…“

4 Článok 124 uvedenej smernice s názvom „Transpozícia“ v odseku 1 stanovuje:

„Členské štáty prijmú a uverejnia do 21. decembra 2020 zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou. Bezodkladne Komisii oznámia znenie týchto ustanovení.

Členské štáty uplatňujú tieto opatrenia od 21. decembra 2020.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Takisto uvedú, že odkazy v platných zákonoch, iných právnych predpisoch a správnych opatreniach na smernice zrušené touto smernicou sa považujú za odkazy na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze a jeho znenie upravia členské štáty.“

Konanie pred podaním žaloby a konanie na Súdnom dvore

5 Keďže Poľská republika neposkytla Komisii žiadne informácie týkajúce sa prijatia ustanovení potrebných na prebratie smernice 2018/1972 do poľského práva v súlade s jej článkom 124, Komisia 3. februára 2021 zaslala tomuto členskému štátu formálnu výzvu.

6 Poľské orgány 6. apríla 2021 odpovedali na tento list, pričom najmä uviedli, že smernica 2018/1972 sa mala prebrať prostredníctvom dvoch zákonov, ktoré sa mali uverejniť a oznámiť najneskôr začiatkom augusta 2021.

7 Vzhľadom na absenciu akýchkoľvek ďalších informácií o prebratí smernice 2018/1972 Komisia 23. septembra 2021 zaslala Poľskej republike odôvodnené stanovisko, v ktorom ju vyzvala, aby dosiahla súlad s touto smernicou do 23. novembra 2021.

8 Poľské orgány odpovedali na odôvodnené stanovisko 17. novembra 2021 a poskytli Komisii podrobné informácie o stave legislatívnych prác súvisiacich s touto transpozíciou. Konkrétne uviedli, že uverejnenie zákonov na prebratie bolo naplánované na marec 2022.

9 Keďže Komisia zastávala názor, že Poľská republika neprijala ustanovenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou 2018/1972, rozhodla sa 6. apríla 2022 podať na Súdny dvor túto žalobu.

10 Poľské orgány 27. apríla 2022 informovali Komisiu, že Rada ministrov postúpila návrh zákona na prebratie smernice 2018/1972 právnemu výboru legislatívnej rady vlády.

11 Komisia podala túto žalobu 8. júla 2022.

12 Poľská republika navrhuje, aby Súdny dvor zamietol žalobu v celom rozsahu, subsidiárne, aby neuložil paušálnu pokutu a penále navrhované Komisiou, a ďalej subsidiárne, aby podstatne znížil výšku tejto paušálnej pokuty a tohto penále, ako aj uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

13 Písomná časť konania v prejednávanej veci bola ukončená 19. decembra 2022.

O žalobe

O nesplnení povinnosti podľa článku 258 ZFEÚ

Argumentácia účastníkov konania

14 Komisia vo svojej žalobe pripomína, že podľa článku 288 tretieho odseku ZFEÚ sú členské štáty povinné prijať ustanovenia potrebné na zabezpečenie prebratia smerníc do svojich vnútroštátnych právnych poriadkov v lehotách stanovených týmito smernicami a bezodkladne oznámiť tieto ustanovenia Komisii.

15 Komisia spresňuje, že existencia nesplnenia povinnosti sa musí posudzovať vo vzťahu k situácii dotknutého členského štátu ku dňu uplynutia lehoty stanovenej v odôvodnenom stanovisku.

16 V prejednávanej veci pritom Poľská republika ku dňu uplynutia tejto lehoty, ba dokonca ani ku dňu podania tejto žaloby, ešte neprijala ustanovenia potrebné na prebratie smernice 2018/1972 do svojho vnútroštátneho práva, a v každom prípade ich neoznámila Komisii.

17 Podľa Komisie Poľská republika v skutočnosti nespochybňuje nesplnenie povinnosti, ktoré sa jej vytýka, ale len uvádza praktické a vnútorné okolnosti s cieľom odôvodniť ho. Neprebratie smernice v lehote v nej stanovenej pritom nemožno odôvodniť takýmito okolnosťami.

18 Poľská republika vo svojom vyjadrení k žalobe spochybňuje akékoľvek nesplnenie povinnosti. Tento členský štát tvrdí, že vzhľadom na horizontálnu povahu smernice 2018/1972 a na voľnosť priznanú členským štátom zvoliť si opatrenia na jej vykonanie sa rozhodol uplatniť riešenie podobné riešeniu normotvorcu Únie, teda prijať nový právny akt, ktorý komplexne upravuje telekomunikačný trh, a to ustawa Prawo Komunikacji Elektronicznej (zákon o elektronických komunikáciách) spolu s ustawa – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo Komunikacji Elektronicznej (zákon, ktorým sa vykonáva zákon o elektronických komunikáciách).

19 Podľa Poľskej republiky muselo v prvom rade prijatiu návrhov týchto dvoch zákonov z dôvodu ich širokej pôsobnosti predchádzať vypracovanie viacerých vecných a legislatívnych analýz, ako aj rozsiahle konzultácie tak s verejnou správou, ako aj so spotrebiteľmi a odborníkmi.

20 Zložitá a nepresná povaha ustanovení smernice 2018/1972 ďalej vyvolala niekoľko pochybností o ich výklade, ktoré viedli k rozdielom v názoroch medzi subjektmi zapojenými do legislatívnych prác. Tieto pochybnosti sa týkali najmä otázky určenia osobnej pôsobnosti tejto smernice, ako aj otázky týkajúcej sa kategórie elektronických komunikačných služieb, do ktorej mali patriť určité služby RCS (Rich Communication Services). V tejto súvislosti samotná Komisia neodpovedala na žiadosť Poľskej republiky užitočným spôsobom.

21 Napokon legislatívne práce boli oneskorené z dôvodu pandémie COVID-19, ktorá sťažovala organizáciu konzultačných stretnutí a konzultácií a viedla k početným absenciám osôb zapojených do týchto prác. Okrem toho táto pandémia vyžadovala súbežné riešenie mnohých dôležitých otázok týkajúcich sa najmä verejného zdravia, bezpečnosti štátu, ako aj bezpečnosti a verejného poriadku.

22 Komisia vo svojej replike odpovedá, že žiadna z okolností uvádzaných Poľskou republikou nemôže odôvodniť, že ku dňu podania tejto repliky si tento členský štát nesplnil svoje povinnosti týkajúce sa prebratia smernice 2018/1972.

Posúdenie Súdnym dvorom

23 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora sa má existencia nesplnenia povinnosti hodnotiť vo vzťahu k situácii členského štátu ku dňu uplynutia lehoty stanovenej v odôvodnenom stanovisku, pričom Súdny dvor nemôže brať do úvahy neskoršie zmeny [rozsudok z 25. februára 2021, Komisia/Španielsko (Smernica o osobných údajoch – Oblasť trestného práva), C-658/19, EU:C:2021:138, bod 15 a citovaná judikatúra].

24 Súdny dvor okrem toho opakovane rozhodol, že hoci smernica výslovne stanovuje povinnosť členských štátov zabezpečiť, aby ustanovenia potrebné na jej vykonanie obsahovali odkaz na túto smernicu alebo aby boli sprevádzané takýmto odkazom pri ich úradnom uverejnení, je v každom prípade potrebné, aby členské štáty prijali pozitívny akt na prebratie dotknutej smernice [rozsudok z 25. februára 2021, Komisia/Španielsko (Smernica o osobných údajoch – Oblasť trestného práva), C-658/19, EU:C:2021:138, bod 16 a citovaná judikatúra].

25 V predmetnom prípade lehota stanovená v odôvodnenom stanovisku uplynula 23. novembra 2021. Existenciu alebo neexistenciu údajného nesplnenia povinnosti treba preto posudzovať podľa stavu vnútroštátnej právnej úpravy platnej k tomuto dátumu [pozri v tomto zmysle rozsudok z 25. februára 2021, Komisia/Španielsko (Smernica o osobných údajoch – Oblasť trestného práva), C-658/19, EU:C:2021:138, bod 17, ako aj citovanú judikatúru].

26 V tejto súvislosti je nesporné, že Poľská republika k uvedenému dátumu neprijala opatrenia potrebné na zabezpečenie prebratia smernice 2018/1972, a teda tieto opatrenia ani neoznámila Komisii.

27 Poľská republika na odôvodnenie svojho nesplnenia povinnosti uvádza viacero tvrdení založených po prvé na jej rozhodnutí prijať nové legislatívne akty komplexne upravujúce telekomunikačný trh, pričom proces ich prijímania bol mimoriadne zložitý, po druhé na nepresnosti ustanovení smernice 2018/1972 a po tretie na dôsledkoch pandémie COVID-19.

28 Takéto argumenty pritom nemôžu odôvodniť nesplnenie povinnosti vytýkané Komisiou.

29 Po prvé údajná zložitosť vnútroštátneho legislatívneho procesu prebratia smernice 2018/1972 totiž nemôže byť relevantná, keďže podľa ustálenej judikatúry prax alebo situácie vo vnútroštátnom poriadku členského štátu nemôžu odôvodniť nedodržanie povinností a lehôt vyplývajúcich zo smerníc Únie, a teda ani ich oneskorené alebo neúplné prebratie [rozsudok z 13. januára 2021, Komisia/Slovinsko (MiFID II), C-628/18, EU:C:2021:1, bod 79 a citovaná judikatúra].

30 Po druhé údajná nepresnosť a zložitosť smernice 2018/1972 nemôže vylúčiť, že by došlo k predmetnému nesplneniu povinnosti. Ako totiž správne tvrdí Komisia, keď normotvorca Únie stanovil lehotu na prebratie tejto smernice, poznal stupeň jej zložitosti, a v každom prípade predĺženie tejto lehoty prislúchalo len tomuto normotvorcovi, nie členským štátom, ktoré sa od nej odchýlili, a ani Komisii neprináleží, aby tolerovala takéto odchýlky. Poľská republika pritom netvrdí, že podnikla kroky potrebné na umožnenie takéhoto predĺženia.

31 Po tretie, pokiaľ ide o účinky pandémie COVID-19, ktorá vypukla začiatkom roka 2020, stačí uviesť, že by prináležalo normotvorcovi Únie predĺžiť lehotu na prebratie smernice 2018/1972, ak by sa domnieval, že účinky tejto pandémie, ktorá sa dotkla celého územia Únie, boli také, že bránili členským štátom splniť si povinnosti, ktoré im vyplývajú z tejto smernice.

32 Treba preto konštatovať, že Poľská republika si tým, že ku dňu uplynutia lehoty stanovenej v odôvodnenom stanovisku neprijala zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou 2018/1972, a teda ani tieto ustanovenia Komisii neoznámila, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 124 ods. 1 tejto smernice.

O návrhoch podaných podľa článku 260 ods. 3 ZFEÚ

Argumentácia účastníkov konania

33 Komisia vo svojej žalobe jednak tvrdí, že smernica 2018/1972 bola prijatá riadnym legislatívnym postupom a patrí tak do pôsobnosti článku 260 ods. 3 ZFEÚ a jednak, že nesplnenie povinností vyplývajúcich z článku 124 tejto smernice Poľskou republikou, ku ktorému došlo tým, že jej tento členský štát neoznámil ustanovenia na jej prebratie, zjavne predstavuje neoznámenie opatrení na prebratie uvedenej smernice v zmysle článku 260 ods. 3 ZFEÚ.

34 Komisia pripomína, že v bode 23 svojho oznámenia 2011/C 12/01 s názvom „Vykonávanie článku 260 ods. 3 ZFEÚ“ (Ú. v. EÚ C 12, 2011, s. 1) (ďalej len „oznámenie z roku 2011“) spresnila, že sankcie, ktoré navrhne na základe článku 260 ods. 3 ZFEÚ, sa budú vypočítavať podľa tej istej metódy, aká sa používa pri predložení veci Súdnemu dvoru na základe tohto článku 260 ods. 2, ako je uvedená v bodoch 14 až 18 jej oznámenia SEC (2005) 1658, nazvaného „Vykonávanie článku [260 ZFEÚ]“ (Ú. v. EÚ C 126, 2007, s. 15) (ďalej len „oznámenie z roku 2005“).

35 V dôsledku toho by sa stanovenie sankcie malo zakladať v prvom rade na závažnosti porušenia, v druhom rade na dĺžke jeho trvania a v treťom rade na potrebe zabezpečiť odrádzajúci účinok samotnej sankcie, aby sa predchádzalo ďalším porušeniam.

36 Pokiaľ ide v prvom rade o závažnosť porušenia podľa bodu 16 oznámenia z roku 2005 a oznámenia z roku 2011 Komisia stanovuje koeficient závažnosti s prihliadnutím na dva parametre, a to jednak dôležitosť predpisov Únie, ktoré boli porušené, a jednak dôsledky tohto porušenia na dotknuté všeobecné a jednotlivé záujmy.

37 Komisia tak na jednej strane uvádza, že smernica 2018/1972 je hlavným právnym predpisom v oblasti elektronických komunikácií. Predovšetkým Európsky kódex elektronických komunikácií (ďalej len „EKEK“) modernizuje regulačný rámec Únie pre elektronické komunikácie posilnením výberu a práv spotrebiteľov, zabezpečením vyšších noriem pre komunikačné služby, podporou investícií do vysokokapacitných sietí a podporou bezdrôtového prístupu k vysokokapacitnému pripojeniu v celej Únii. EKEK okrem toho stanovuje pravidlá organizácie odvetvia elektronických komunikácií vrátane jeho inštitucionálnej štruktúry a riadenia. Jeho ustanovenia posilňujú úlohu národných regulačných orgánov stanovením minimálneho súboru právomocí pre tieto orgány, ako aj posilnením ich nezávislosti tým, že stanovuje kritériá vymenúvania a povinnosti v oblasti poskytovania informácií. Okrem toho EKEK zabezpečuje aj efektívnu a účinnú správu rádiového spektra (ďalej len „spektrum“). Tieto ustanovenia zvyšujú konzistentnosť postupov členských štátov, pokiaľ ide o kľúčové aspekty povolení súvisiacich so spektrom. Uvedenými ustanoveniami sa podporuje hospodárska súťaž v infraštruktúre a zavádzanie vysokokapacitných sietí v celej Únii. Napokon EKEK upravuje rôzne aspekty poskytovania služieb elektronických komunikácií vrátane povinnosti univerzálnej služby, zdrojov číslovania a práv koncových užívateľov. Posilnenie týchto pravidiel má za cieľ zvýšiť bezpečnosť a ochranu spotrebiteľov, najmä pokiaľ ide o prístup k týmto službám za prijateľnú cenu.

38 Na druhej strane neprebratie smernice 2018/1972 do poľského práva po prvé narušilo regulačné postupy v celej Únii, pokiaľ ide o správu elektronického komunikačného systému, povolenia súvisiace so spektrom a pravidlá prístupu na trh. V dôsledku toho podniky nemali prospech ani z konzistentnejších a predvídateľnejších postupov udeľovania alebo obnovovania existujúcich práv na využívanie spektra, ani z predvídateľnosti právnej úpravy vyplývajúcej z minimálnej dĺžky trvania licencií na používanie spektra v dĺžke trvania 20 rokov. Takéto nedostatky mali priamy vplyv na dostupnosť a zavádzanie vysokokapacitných sietí v rámci Únie. Po druhé spotrebitelia nemohli mať prospech zo súboru citeľných výhod, ktoré im táto smernica priznáva, ako sú riešenia týkajúce sa prístupu k poskytovaniu cenovo dostupných komunikačných služieb, požiadavka, aby sa im poskytovali jasné informácie o zmluvách, povinnosť uplatňovať transparentné tarify, zjednodušenie zmeny poskytovateľov sietí s cieľom podporiť cenovo dostupnejšie maloobchodné ceny a povinnosť operátorov poskytovať koncovým používateľom so zdravotným postihnutím rovnaký prístup ku komunikačným službám.

39 Keďže Komisia neidentifikovala priťažujúce alebo poľahčujúce okolnosti, v prejednávanej veci navrhuje koeficient závažnosti 10.

40 V druhom rade, pokiaľ ide o dĺžku trvania nesplnenia povinnosti, Komisia tvrdí, že táto dĺžka zodpovedá obdobiu odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na prebratie stanovenej smernicou 2018/1972, teda od 22. decembra 2020, do dňa prijatia rozhodnutia podať na Súdny dvor túto žalobu, teda do 6. apríla 2022. Z toho vyplýva, že relevantná lehota je pätnásť mesiacov. Pri uplatnení koeficientu 0,10 za mesiac stanoveného v bode 17 oznámenia z roku 2005 v spojení s oznámením z roku 2011 by teda koeficient dĺžky trvania bol 1,5.

41 V treťom rade, pokiaľ ide o platobnú schopnosť Poľskej republiky, Komisia uplatnila faktor „n“ stanovený v jej oznámení 2019/C 70/01 s názvom „Úprava metódy výpočtu paušálnej pokuty a denného penále, ktoré Komisia navrhuje v rámci postupu v prípade nesplnenia povinnosti vedeného na Súdnom dvore Európskej únie“ (Ú. v. EÚ C 70, 2019, s. 1). Tento faktor zohľadňuje dva prvky, a to hrubý domáci produkt (HDP) a inštitucionálnu váhu dotknutého členského štátu, ktorú predstavuje počet kresiel zástupcov v Európskom parlamente pridelených tomuto členskému štátu.

42 Hoci Súdny dvor vo svojom rozsudku z 20. januára 2022, Komisia/Grécko (Vymáhanie štátnej pomoci – Feronikel) (C-51/20, EU:C:2022:36), už spochybnil relevantnosť tak tohto druhého prvku, ako aj vyrovnávacieho koeficientu 4,5 stanoveného v tomto oznámení, Komisia sa napriek tomu rozhodla uplatniť v prejednávanej veci kritériá stanovené týmto oznámením, kým nebude prijaté nové oznámenie, ktoré by zohľadňovalo túto nedávnu judikatúru Súdneho dvora.

43 Podľa oznámenia 2022/C 74/02 Komisie s názvom „Aktualizácia údajov používaných pri výpočte paušálnej pokuty a penále, ktoré bude Komisia navrhovať Súdnemu dvoru Európskej únie v konaniach o nesplnení povinnosti“ (Ú. v. EÚ C 74, 2022, s. 2) (ďalej len „oznámenie z roku 2022“), sa tak teda faktor „n“ pre Poľskú republiku rovná 1,45.

44 V súlade s jej oznámením 2017/C 18/02 s názvom „Právo [Únie]: Lepšie výsledky pomocou lepšieho uplatňovania práva“ (Ú. v. EÚ C 18, 2017, s. 10) Komisia navrhuje, aby Súdny dvor uložil Poľskej republike jednak penále za obdobie odo dňa vyhlásenia rozsudku v prejednávanej veci do dňa úplného splnenia povinnosti a jednak paušálnu pokutu za obdobie odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na prebratie stanovenej smernicou 2018/1972 do dňa, keď si tento členský štát v plnom rozsahu splní povinnosti, ktoré mu vyplývajú z tejto smernice, alebo do dňa vyhlásenia tohto rozsudku.

45 Pokiaľ ide o penále, Komisia pripomína, že v súlade s bodom 18 oznámenia z roku 2005 musí mať jeho výška za následok, že penále bude primerané a zároveň odrádzajúce. Na tieto účely sa výška denného penále vypočíta vynásobením jednotného základného paušálu koeficientom závažnosti a koeficientom trvania a následne faktorom „n“ uplatniteľným na príslušný členský štát. Jednotný základný paušál na výpočet penále pritom podľa oznámenia z roku 2022 predstavuje 2 726 eur na deň. Ako je uvedené v bodoch 39 a 40 tohto rozsudku, koeficienty závažnosti a trvania navrhnuté Komisiou sú 10 a 1,5. Faktor „n“ pre Poľskú republiku je 1,45. Výška denného penále navrhnutá Komisiou je teda 59 290,5 eura, a to odo dňa vyhlásenia rozsudku v prejednávanej veci.

46 Pokiaľ ide o paušálnu pokutu, z bodu 20 oznámenia z roku 2005 vyplýva, že tá musí mať aspoň minimálny pevný základ odrážajúci zásadu, že každý prípad pretrvávajúceho nevykonania práva Únie predstavuje sám osebe bez ohľadu na akékoľvek priťažujúce okolnosti porušenie zásady legality v spoločenstve založenom na právnom štáte, ktorý si vyžaduje skutočnú sankciu. Podľa oznámenia z roku 2022 minimálna paušálna pokuta pre Poľskú republiku predstavuje 3 270 000 eur.

47 Pri uplatnení metódy stanovenej oznámeniami z rokov 2005 a 2011, ak by výsledok výpočtu paušálnej pokuty presiahol túto minimálnu paušálnu pokutu, Komisia navrhne, aby Súdny dvor určil paušálnu pokutu vynásobením dennej sumy počtom dní, počas ktorých dotknuté porušenie pretrvávalo medzi dátumom nasledujúcim po uplynutí lehoty na prebratie stanovenej predmetnou smernicou a dátumom, ku ktorému sa toto porušenie skončí, alebo v prípade neukončenia, dátumom vyhlásenia rozsudku podľa článku 260 ods. 3 ZFEÚ. Denná suma paušálnej pokuty sa tak má vypočítať vynásobením jednotného základného paušálu uplatniteľného pri výpočte dennej sumy paušálnej pokuty koeficientom závažnosti a faktorom „n“. Tento jednotný základný paušál pritom podľa oznámenia z roku 2022 predstavuje 909 eur. Keďže v prejednávanej veci je koeficient závažnosti 10 a faktor „n“ 1,45, vyplýva z toho, že denná suma paušálnej pokuty je 13 180,5 eura. Výška tejto sumy sa určí vynásobením tejto dennej sumy počtom dní, ktoré uplynuli odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na prebratie stanovenej smernicou 2018/1972, teda od 22. decembra 2020, do dňa, keď si Poľská republika splní

povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice, alebo do dňa vyhlásenia rozsudku v prejednávanej veci, pričom uvedená suma nemôže byť nižšia ako minimálna paušálna pokuta 3 270 000 eur stanovená oznámením z roku 2022 týkajúcom sa tohto členského štátu z roku 2022.

48 Poľská republika vo svojom vyjadrení k žalobe tvrdí, že sumy paušálnej pokuty a penále navrhované Komisiou sú neúmerné a neprimerané vzhľadom na závažnosť údajného nesplnenia povinnosti.

49 Pokiaľ ide na jednej strane o stanovenie koeficientu závažnosti, Poľská republika vytýka Komisii, že nevykonala podrobnú analýzu, ako to vyžaduje oznámenie z roku 2005 a judikatúra Súdneho dvora. Komisia sa obmedzila na všeobecné formulácie, ktoré neumožňujú určiť význam porušených ustanovení práva Únie, ani vplyv neprebratia smernice 2018/1972 na všeobecný záujem a osobitné záujmy.

50 Komisia nesprávne posúdila skutočný význam pravidiel práva Únie, ktorých sa týka údajné nesplnenie povinnosti. Smernica 2018/1972 totiž z veľkej časti preberá ustanovenia smerníc platných v minulosti, ktoré boli v plnom rozsahu prebraté do poľského právneho poriadku, pričom nezaviedla zmeny systémovej povahy. Niektoré z týchto zmien majú totiž len redakčnú povahu alebo menší význam.

51 Pokiaľ ide o zmeny, ktoré Komisia považuje za podstatné, Poľská republika tvrdí, že poľské právo už obsahuje ustanovenia, ktoré sú v podstate podobné ustanoveniam smernice 2018/1972 a zaručujú dosiahnutie ňou sledovaných cieľov. Tieto ustanovenia nadobudli účinnosť 21. decembra 2020, teda v deň uplynutia lehoty na prebratie tejto smernice.

52 Aj keď z dôvodu neoznámenia uvedených ustanovení Komisii neboli tieto ustanovenia zohľadnené pri posudzovaní existencie predmetného nesplnenia povinnosti, Poľská republika sa domnieva, že by sa mali zohľadniť pri výpočte koeficientu závažnosti tohto nesplnenia povinnosti a najmä pri posúdení účinkov včasného neprebratia smernice 2018/1972 na všeobecný záujem a osobitné záujmy.

53 Pokiaľ ide na druhej strane o zohľadnenie odradzujúceho účinku a najmä uplatnenia faktora „n“, Poľská republika sa domnieva, že rovnako ako vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 20. januára 2022, Komisia/Grécko (Vymáhanie štátnej pomoci – Feronikel) (C-51/20, EU:C:2022:36), nie je potrebné zohľadniť inštitucionálnu váhu žalovaného členského štátu v Únii a stačí vychádzať z jeho HDP. V takom prípade by sa faktor „n“ mal znížiť na 1,03.

54 Na záver Poľská republika žiada o zníženie koeficientu závažnosti a faktora „n“ a v dôsledku toho o zníženie výšky sankcií požadovaných Komisiou.

55 Komisia sa vo svojej replike v prvom rade domnieva, že argumentácia Poľskej republiky je nekonzistentná, pretože Poľská republika na jednej strane tvrdí, že podrobné znenie smernice 2018/1972 vyžadovalo viacero vecných analýz a verejných konzultácií, a to aj so spotrebiteľmi a podnikmi, čo viedlo k oneskoreniu pri jej prebratí, a na druhej strane, že táto smernica vo veľkej miere preberá ustanovenia predchádzajúcich smerníc do tej miery, že predmetné nesplnenie povinnosti nemôže mať konkrétny a podstatný vplyv na trh alebo na situáciu konečných užívateľov.

56 V druhom rade Komisia uvádza, že ku dňu podania tejto repliky jej neboli oznámené vnútroštátne ustanovenia, na ktoré sa odvoláva Poľská republika, ktoré by boli v súlade s požiadavkami smernice 2018/1972, ako opatrenia na prebratie tejto smernice. Komisia teda nemôže zohľadniť tieto ustanovenia na účely stanovenia koeficientu závažnosti.

57 Po prvé Komisia nemala možnosť preskúmať, či uvedené vnútroštátne ustanovenia skutočne zabezpečili úplné prebratie ustanovení smernice 2018/1972.

58 Po druhé táto smernica v každom prípade stanovuje povinnosť oznámiť Komisii znenie takýchto vnútroštátnych ustanovení vo vhodnej forme tak, aby Komisia mohla určiť dátum a rozsah takéhoto oznámenia. Stanovisko Poľskej republiky sa rovná tvrdeniu, že formálne oznámenie Komisii možno nahradiť uvedením opatrení na prebratie predmetnej smernice pred Súdnym dvorom, čo predstavuje oznámenie *de facto*, ktoré je v priamom rozpore so znením oznamovacej povinnosti stanovenej touto smernicou a zbavuje túto povinnosť jej podstaty na úkor potrebného účinku práva Únie. To platí aj vtedy, keď prebratie smernice možno zabezpečiť vnútroštátnymi predpismi, ktoré sú už účinné. Ani v takom prípade totiž členské štáty nie sú oslobodené od povinnosti informovať Komisiu o existencii týchto pravidiel.

59 Po tretie členské štáty sú povinné poskytovať Komisii jasné a presné informácie a jednoznačne uviesť zákony, nariadenia a správne ustanovenia, pri ktorých sa domnievajú, že ich prostredníctvom splnili jednotlivé požiadavky, ktoré im dotknutá smernica ukladá. V prípade, že takáto informácia chýba, Komisia nie je schopná overiť, či dotknutý členský štát naozaj a úplne túto smernicu prebral.

60 Po štvrté Komisia zdôrazňuje, že tvrdenia Poľskej republiky majú všeobecnú povahu a že z nich nemožno vyvodiť, že citované právne predpisy účinne a v celom rozsahu preberajú ustanovenia smernice 2018/1972 do poľského právneho poriadku.

61 Po tretie, pokiaľ ide o faktor „n“, Komisia trvá na svojom stanovisku.

62 Poľská republika vo svojej duplike spresňuje, že pokiaľ ide v prvom rade o koeficient závažnosti, nespochybňuje, že povinnosť prijať vnútroštátne opatrenia na zabezpečenie úplného prebratia smernice a povinnosť oznámiť tieto opatrenia Komisii predstavujú podstatné povinnosti členských štátov a že nesplnenie tejto povinnosti treba považovať za značne závažné. Okrem toho sa nedomnieva, že formálne oznámenie Komisii môže byť nahradené oznámením *de facto*.

63 Na jednej strane to však neznamená, že ak Komisia na účely určenia výšky sankcií posudzuje účinky včasného neprebratia smernice 2018/1972 na vnútorný trh a spotrebiteľov, môže úplne ignorovať uplatniteľnú vnútroštátnu právnu úpravu len z dôvodu, že jej nebola oznámená. Pripustenie opaku by znamenalo, že v rámci stanovenia koeficientu závažnosti by sa posudzovali potenciálne účinky správania členských štátov, a nie skutočné účinky tohto správania. V súlade s bodom 16 oznámenia z roku 2005 sa pritom medzi parametrami ovplyvňujúcimi koeficient závažnosti porušenia uvádza dôležitosť ustanovení práva Únie, ktoré boli predmetom tohto porušenia, a ich účinky na všeobecné alebo osobitné záujmy. Poľská republika sa domnieva, že v rámci prvého z týchto parametrov sa pôsobnosť dotknutého aktu Únie posudzuje teoreticky, a to zahŕňa najmä potenciálne účinky jeho nevykonania v členských štátoch. Naopak účinky údajného porušenia na všeobecné alebo osobitné záujmy by sa mali analyzovať v osobitnom kontexte, pričom by sa mali zohľadniť nielen ustanovenia smernice 2018/1972, ale aj skutkové

okolnosti, medzi ktoré patria aj účinné vnútroštátne ustanovenia, aj keď neboli oznámené. V tejto súvislosti tento členský štát odkazuje na bod 53 rozsudku z 25. júna 2013, Komisia/Česká republika (C-241/11, EU:C:2013:423).

64 Poľská republika navyše uvádza, že 25. novembra 2022 oznámila Komisii súbor aktov a že dva návrhy transpozičných zákonov boli 9. decembra 2022 zaslané Sejm (Snemovňa, Poľsko), čo by sa v súlade s bodom 16.3 oznámenia z roku 2005 malo považovať za poľahčujúcu okolnosť, pretože to svedčí o pokroku v legislatívnych prácach.

65 Na druhej strane tento členský štát tvrdí, že jeho argumentácia nie je nekonzistentná. Skutočnosť, že smernica 2018/1972 vo veľkej miere preberá zrušené smernice, totiž nevylučuje existenciu nejednoznačnosti nových ustanovení, ktoré zavádza. Otázky vznesené vo vyjadrení k žalobe sa týkali práve týchto nových ustanovení.

66 Po druhé, pokiaľ ide o faktor „n“, Poľská republika pripomína, že rozsudok Komisia/Grécko (Vymáhanie štátnej pomoci – Feronikel) (C-51/20, EU:C:2022:36), bol vyhlásený 20. januára 2022 a Komisia sa nemôže odvolávať na nedokončené analýzy na odôvodnenie jeho nevykonania. Tento rozsudok má značný význam pre prebiehajúce konania týkajúce sa neprebratia smerníc a nevykonania rozsudkov Súdneho dvora, v ktorých Komisia jednak vytýka členským štátom, že si včas nesplnili svoje povinnosti, a jednak sama odďaľuje vykonanie uvedeného rozsudku.

Posúdenie Súdnym dvorom

67 Vzhľadom na to, že ako vyplýva z bodu 32 tohto rozsudku, je preukázané, že ku dňu uplynutia lehoty stanovenej v odôvodnenom stanovisku Poľská republika neoznámila Komisii žiadne opatrenie na prebratie smernice 2018/1972 v zmysle článku 260 ods. 3 ZFEÚ, takto konštatované nesplnenie povinnosti patrí do pôsobnosti tohto ustanovenia.

68 Komisia navrhuje uloženie penále a paušálnej pokuty.

69 Z judikatúry Súdneho dvora pritom vyplýva, že uplatnenie jedného alebo druhého z týchto dvoch opatrení závisí od spôsobilosti každého z nich dosiahnuť sledovaný cieľ v závislosti od okolností konkrétneho prípadu. Ak sa zdá, že uloženie penále je osobitne vhodné na podnietenie členského štátu, aby v čo najkratšom čase ukončil nesplnenie povinnosti, ktoré by mohlo bez prijatia takéhoto opatrenia pretrvávať, uloženie paušálnej pokuty spočíva skôr v posúdení dôsledkov, ktoré má nevykonanie povinností dotknutým členským štátom na súkromné a verejné záujmy, najmä ak nesplnenie povinnosti pretrvávalo počas dlhého obdobia [rozsudok z 25. februára 2021, Komisia/Španielsko (Smernica o osobných údajoch – Oblasť trestného práva), C-658/19, EU:C:2021:138, bod 54, ako aj citovaná judikatúra].

– *O návrhu na uloženie penále*

70 Pokiaľ ide o možnosť uložiť v danej veci penále, treba pripomenúť, že podľa judikatúry Súdneho dvora je uloženie takého penále v zásade odôvodnené len vtedy, ak nesplnenie povinnosti, ktoré má toto penále sankcionovať, pretrváva až do posúdenia skutkových okolností Súdnym dvorom, teda do dátumu skončenia konania [rozsudok z 25. februára 2021, Komisia/Španielsko (Smernica o osobných údajoch – Oblasť trestného práva), C-658/19, EU:C:2021:138, body 55 a 57, ako aj citovaná judikatúra].

71 Z toho vyplýva, že na účely určenia, či uloženie penále v prejednávanej veci pripadá do úvahy, treba preskúmať, či nesplnenie povinnosti konštatované v bode 32 tohto rozsudku pretrvávalo až do dňa ukončenia konania, ku ktorému došlo 19. decembra 2022.

72 V tejto súvislosti zo spisu predloženého Súdnemu dvoru vyplýva, že k tomuto dátumu Poľská republika neprijala, a teda ani neoznámila opatrenia potrebné na zabezpečenie prebratia ustanovení smernice 2018/1972 do poľského práva.

73 Za týchto podmienok treba konštatovať, že Poľská republika si tým, že ku dňu preskúmania skutkových okolností Súdnym dvorom tieto opatrenia neprijala, a teda ani ich neoznámila Komisii, pokračovala v neplnení svojich povinností.

74 Súdny dvor sa preto domnieva, že uloženie povinnosti Poľskej republike zaplatiť penále požadované Komisiou je vhodné na zabezpečenie toho, aby tento členský štát čo najskôr ukončil konštatované nesplnenie povinnosti a dodržal povinnosti, ktoré mu vyplývajú zo smernice 2018/1972. Naproti tomu, keďže nemožno vylúčiť, že ku dňu vyhlásenia rozsudku v tejto veci dôjde k úplnému prebratiu tejto smernice, toto penále musí byť uložené len v rozsahu, v akom nesplnenie povinnosti konštatované v bode 32 tohto rozsudku pretrváva k tomuto dátumu.

75 Treba pripomenúť, že Súdnemu dvoru pri výkone jeho voľnej úvahy v danej oblasti prináleží, aby stanovil také penále, ktoré je na jednej strane prispôsobené okolnostiam a primerané zistenému nesplneniu povinnosti, ako aj platobnej schopnosti dotknutého členského štátu, a na druhej strane v súlade s článkom 260 ods. 3 druhým pododsekom ZFEÚ nepresahuje sumu uvedenú Komisiou [rozsudok z 25. februára 2021, Komisia/Španielsko (Smernica o osobných údajoch – Oblasť trestného práva), C-658/19, EU:C:2021:138, bod 62, ako aj citovaná judikatúra].

76 V rámci posúdenia Súdnym dvorom na účely stanovenia výšky penále patria medzi kritériá, ktoré treba zohľadniť na zabezpečenie toho, aby toto penále malo donucovací charakter a aby sa právo Únie uplatňovalo jednotne a účinne, v zásade dĺžka trvania porušenia, stupeň jeho závažnosti a platobná schopnosť dotknutého členského štátu. Pri uplatňovaní týchto kritérií musí Súdny dvor zohľadniť najmä dôsledky, ktoré má nesplnenie povinnosti na dotknuté verejné a súkromné záujmy, ako aj naliehavosť, s akou je potrebné dosiahnuť to, aby si dotknutý členský štát splnil svoje povinnosti [rozsudok z 25. februára 2021, Komisia/Španielsko (Smernica o osobných údajoch – Oblasť trestného práva), C-658/19, EU:C:2021:138, bod 63, ako aj citovaná judikatúra].

77 Pokiaľ ide o prvom rade o závažnosť porušenia, treba pripomenúť, že povinnosť prijať vnútroštátne opatrenia na zabezpečenie úplného prebratia smernice a povinnosť oznámiť tieto opatrenia Komisii predstavujú podstatné povinnosti členských štátov s cieľom zabezpečiť úplnú účinnosť práva Únie a že nesplnenie tejto povinnosti treba preto považovať za značne závažné [rozsudok z 25. februára 2021, Komisia/Španielsko (Smernica o osobných údajoch – Oblasť trestného práva), C-658/19, EU:C:2021:138, bod 64, ako aj citovaná judikatúra].

78 V prejednávanej veci treba konštatovať, že ako vyplýva z bodu 32 tohto rozsudku, Poľská republika si ku dňu uplynutia lehoty stanovenej v odôvodnenom stanovisku, teda k 23. novembru 2021, nesplnila povinnosti prebratia, ktoré jej vyplývajú zo smernice 2018/1972, a teda nebola zabezpečená plná účinnosť práva Únie. Závažnosť tohto nesplnenia povinnosti je zvýšená okolnosťou, že Poľská republika k tomuto dátumu ešte neoznámila žiadne opatrenie na prebratie tejto smernice.

79 Okrem toho, ako zdôrazňuje Komisia, smernica 2018/1972 je hlavným právnym predpisom v oblasti elektronických komunikácií.

80 Predovšetkým podľa článku 1 ods. 1 smernice 2018/1972 táto smernica „vytvára harmonizovaný rámec regulácie elektronických komunikačných sietí, elektronických komunikačných služieb, pridružených prostriedkov a pridružených služieb a určitých aspektov koncových zariadení. Ustanovujú sa ňou úlohy národných regulačných orgánov a v prípade potreby iných príslušných orgánov a zriaďuje sa súbor postupov na zabezpečenie harmonizovaného uplatňovania regulačného rámca v celej Únii“.

81 Ďalej podľa článku 1 ods. 2 tejto smernice sú jej cieľmi jednak implementovanie vnútorného trhu s elektronickými komunikačnými sieťami a službami, čoho výsledkom je zavádzanie a využívanie vysokokapacitných sietí, udržateľná hospodárska súťaž, interoperabilita elektronických komunikačných služieb, prístupnosť, bezpečnosť sietí a služieb a prospech koncového používateľa a jednak zabezpečenie poskytovania kvalitných, cenovo prijateľných a verejne dostupných služieb v celej Únii prostredníctvom efektívnej hospodárskej súťaže a výberu, zaoberať sa okolnosťami, za ktorých sa na trhu dostatočne neuspokojujú potreby koncových používateľov vrátane koncových používateľov so zdravotným postihnutím, aby mali k službám rovnocenný prístup ako ostatní, a ustanoviť potrebné práva koncového používateľa.

82 Napokon, ako vyplýva z odôvodnení 2 a 3 uvedenej smernice, táto smernica mení a dopĺňa regulačný rámec platný pred jej prijatím s cieľom zohľadniť technologický vývoj a vývoj na trhu.

83 Je pravda, ako uvádza Poľská republika, že predmetná oblasť je už upravená inými aktmi práva Únie, ktoré táto smernica mení alebo nahrádza.

84 Uvedená smernica sa však neobmedzuje len na kodifikáciu týchto aktov. Ako totiž zdôrazňuje Komisia, pričom Poľská republika jej neodporuje, EKEK posilňuje najmä výber a práva spotrebiteľov tým, že zaručuje vyššie normy pre komunikačné služby, ako aj úlohu národných regulačných orgánov tým, že stanovuje minimálny súbor právomocí pre tieto orgány a posilňuje ich nezávislosť stanovením kritérií pre vymenúvanie a povinnosti v oblasti poskytovania informácií. Okrem toho EKEK upravuje rôzne aspekty poskytovania elektronických komunikačných služieb vrátane povinností univerzálnej služby, zdrojov číslovania a práv koncových užívateľov. Cieľom posilnenia pravidiel organizácie odvetvia elektronických komunikácií stanovených v EKEK je zvýšenie bezpečnosti a úrovne ochrany spotrebiteľov, najmä pokiaľ ide o prístup k týmto službám za prijateľnú cenu.

85 Ako pritom správne tvrdí Komisia, neprebratie smernice 2018/1972 Poľskou republikou po prvé narúša regulačné postupy v celej Únii, pokiaľ ide o správu systému elektronických komunikácií, povolenia súvisiace so spektrom a pravidlá prístupu na trh. Podniky preto nemajú prospech ani z konzistentnejších a predvídateľnejších postupov na udelenie alebo obnovenie existujúcich práv na využívanie spektra, ani z predvídateľnosti regulácie vyplývajúcej z minimálnej platnosti licencií na využívanie spektra v dĺžke trvania 20 rokov. Takéto nedostatky majú priamy vplyv na dostupnosť a zavádzanie vysokokapacitných sietí v rámci Únie. Po druhé spotrebitelia nemohli mať prospech zo súboru citeľných výhod, ktoré im táto smernica priznáva, ako sú riešenia týkajúce sa prístupu k poskytovaniu cenovo dostupných komunikačných služieb, požiadavka, aby sa im poskytovali jasné informácie o zmluvách, povinnosť uplatňovať transparentné tarify, zjednodušenie zmeny poskytovateľov sietí s cieľom podporiť cenovo dostupnejšie maloobchodné ceny, a povinnosť operátorov poskytovať koncovým používateľom so zdravotným postihnutím rovnaký prístup ku komunikačným službám.

86 Pokiaľ ide v druhom rade o trvanie porušenia, treba pripomenúť, že toto porušenie treba v zásade posudzovať s ohľadom na dátum, ku ktorému Súdny dvor posudzuje skutkové okolnosti, a že toto posúdenie skutkového stavu treba považovať za posúdenie ku dňu ukončenia konania [pozri v tomto zmysle rozsudok z 25. februára 2021, Komisia/Španielsko (Smernica o osobných údajoch – Oblasť trestného práva), C-658/19, EU:C:2021:138, body 66 a 79, ako aj citovanú judikatúru].

87 Pokiaľ ide na jednej strane o začiatok obdobia, ktoré treba zohľadniť pri stanovení výšky penále, ktoré sa má uložiť podľa článku 260 ods. 3 ZFEÚ, Súdny dvor rozhodol, že dňom, ktorý sa má zohľadniť na účely posúdenia dĺžky trvania predmetného nesplnenia povinnosti je deň uplynutia lehoty stanovenej v odôvodnenom stanovisku [pozri v tomto zmysle rozsudky zo 16. júla 2020, Komisia/Rumunsko (Boj proti praniu špinavých peňazí), C-549/18, EU:C:2020:563, bod 79, a zo 16. júla 2020, Komisia/Írsko (Boj proti praniu špinavých peňazí), C-550/18, EU:C:2020:564, bod 90].

88 V prejednávanej veci nie je účinne spochybnené, že ku dňu uplynutia lehoty stanovenej v odôvodnenom stanovisku, teda k 23. novembru 2021, Poľská republika neprijala zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na zabezpečenie prebratia smernice 2018/1972, a teda ich neoznámila Komisii.

89 Na druhej strane, ako vyplýva z bodov 72 a 73 tohto rozsudku, nesplnenie povinnosti konštatované v bode 32 tohto rozsudku ku dňu skončenia konania pred Súdnym dvorom, teda k 19. decembru 2022, stále neskončilo.

90 Dĺžka trvania porušenia skoro trinásť mesiacov je pritom značne dlhá vzhľadom na skutočnosť, že podľa článku 124 smernice 2018/1972 boli členské štáty povinné prebrať ustanovenia tejto smernice najneskôr do 21. decembra 2020.

91 Stále však treba zohľadniť, že táto dĺžka mohla byť čiastočne dôsledkom výnimočných okolností spojených s pandémiou COVID-19. Poľská republika totiž tvrdí, pričom to nebolo spochybnené, že tieto okolnosti, ktoré nebolo možné predvídať a ktoré nemohla ovplyvniť, spôsobili oneskorenie legislatívneho procesu potrebného na prebratie smernice 2018/1972 a v dôsledku toho predĺžili obdobie, počas ktorého pretrvávalo nesplnenie povinnosti konštatované v bode 32 tohto rozsudku.

92 Pokiaľ ide v treťom rade o platobnú schopnosť dotknutého členského štátu, z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že treba zobrať do úvahy HDP členského štátu v čase posudzovania skutkového stavu Súdnym dvorom [pozri v tomto zmysle rozsudky zo 16. júla 2020, Komisia/Rumunsko (Boj proti praniu špinavých peňazí), C-549/18, EU:C:2020:563, bod 85, a zo 16. júla 2020, Komisia/Írsko (Boj proti praniu špinavých peňazí), C-550/18, EU:C:2020:564, bod 97].

93 Komisia navrhuje zohľadniť okrem HDP Poľskej republiky aj jej inštitucionálnu váhu v Únii vyjadrenú počtom kresiel zástupcov, ktoré má tento členský štát k dispozícii v Parlamente. Komisia tiež zastáva názor, že by sa mal použiť vyrovnávací koeficient 4,5 s cieľom zabezpečiť primeranú a odradzujúcu povahu sankcií a navrhuje, aby ich Súdny dvor uložil uvedenému členskému štátu.

94 Ako však správne tvrdí Poľská republika, Súdny dvor však nedávno veľmi jasne spresnil jednak, že zohľadnenie inštitucionálnej váhy dotknutého členského štátu sa nezdá byť nevyhnutné na zabezpečenie dostatočného odradenia a prinútenia tohto členského štátu k zmene svojho

súčasného alebo budúceho konania, a jednak, že Komisia nepreukázala objektívne kritériá, na základe ktorých stanovila hodnotu vyrovnávacieho koeficientu na 4,5 [pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. januára 2022, Komisia/Grécko (Vymáhanie štátnej pomoci – Feronikel), C-51/20, EU:C:2022:36, body 115 a 117).

95 Vzhľadom na vyššie uvedené a s prihliadnutím na voľnú úvahu priznanú Súdnemu dvoru článkom 260 ods. 3 ZFEÚ, ktorý stanovuje, že Súdny dvor nemôže, pokiaľ ide o penále, ktoré ukladá, prekročiť sumu uvedenú Komisiou, treba v prípade, že nesplnenie povinnosti konštatované v bode 32 tohto rozsudku bude pretrvávať v deň vyhlásenia tohto rozsudku, zaviazať Poľskú republiku, aby Komisii zaplatila od tohto dátumu až do okamihu, keď tento členský štát ukončí toto nesplnenie povinnosti, denné penále vo výške 50 000 eur.

– *O návrhu na uloženie paušálnej pokuty*

96 Pokiaľ ide o možnosť uložiť v prejednávanej veci paušálnu pokutu, treba pripomenúť, že je úlohou Súdneho dvora, aby v každej veci a v závislosti od okolností veci, v ktorej koná, ako aj od stupňa presvedčovania a odrádzania, ktorý považuje za potrebný, uložil primerané peňažné sankcie, aby sa najmä zabránilo opakovaniu podobných porušení práva Únie [rozsudok z 25. februára 2021, Komisia/Španielsko (Smernica o osobných údajoch – Oblasť trestného práva), C-658/19, EU:C:2021:138, bod 69, ako aj citovaná judikatúra].

97 V prejednávanej veci treba konštatovať, že bez ohľadu na skutočnosť, že Poľská republika spolupracovala s útvarmi Komisie počas celého konania pred podaním žaloby a informovalo ich o dôvodoch, ktoré jej bránili zabezpečiť prebratie smernice 2018/1972 do poľského práva, všetky právne a skutkové okolnosti súvisiace s konštatovaným nesplnením povinnosti, a to skutočnosť, že ku dňu uplynutia lehoty stanovenej v odôvodnenom stanovisku a dokonca aj v čase podania tejto žaloby alebo ku dňu posúdenia skutkových okolností Súdnym dvorom, vôbec neboli oznámené opatrenia potrebné na prebratie tejto smernice, je ukazovateľom toho, že účinná prevencia budúceho opakovania analogických porušení práva Únie si vyžaduje prijatie odrádzajúceho opatrenia, akým je uloženie paušálnej pokuty [pozri analogicky rozsudok z 25. februára 2021, Komisia/Španielsko (Smernica o osobných údajoch – Oblasť trestného práva), C-658/19, EU:C:2021:138, bod 70, ako aj citovanú judikatúru].

98 Z toho vyplýva, že je vhodné uložiť Poľskej republike paušálnu pokutu.

99 Pokiaľ ide o výpočet tejto paušálnej pokuty, treba pripomenúť, že pri výkone svojej voľnej úvahy v tejto oblasti, ako je vymedzená v návrhoch Komisie, prináleží Súdnemu dvoru, aby stanovil výšku paušálnej pokuty, ktorú môže členskému štátu uložiť podľa článku 260 ods. 3 ZFEÚ tak, aby bola jednak prispôsobená okolnostiam, a jednak primeraná spáchanému porušeniu. Medzi relevantné faktory patrí v tomto smere závažnosť konštatovaného nesplnenia povinnosti, jeho trvanie a platobná schopnosť dotknutého členského štátu [rozsudok z 25. februára 2021, Komisia/Španielsko (Smernica o osobných údajoch – Oblasť trestného práva), C-658/19, EU:C:2021:138, bod 73, ako aj citovaná judikatúra].

100 Ako bolo pripomenuté v bode 86 tohto rozsudku, dĺžku porušenia treba v zásade posudzovať s ohľadom na dátum, ku ktorému Súdny dvor posudzuje skutkové okolnosti, a že toto posúdenie skutkového stavu treba považovať za posúdenie ku dňu ukončenia konania.

101 Pokiaľ ide na jednej strane o začiatok obdobia, ktoré treba zohľadniť pri stanovení výšky paušálnej pokuty, ktorá sa má uložiť podľa článku 260 ods. 3 ZFEÚ, Súdny dvor rozhodol, že na rozdiel od denného penále, dňom, ktorý sa má zohľadniť na účely posúdenia dĺžky trvania predmetného nesplnenia povinnosti, nie je deň uplynutia lehoty stanovenej v odôvodnenom stanovisku, ale dátum, ku ktorému uplynie lehota na prebratie stanovená v dotknutej smernici [rozsudky zo 16. júla 2020, Komisia/Rumunsko (Boj proti praniu špinavých peňazí), C-549/18, EU:C:2020:563, bod 79, a zo 16. júla 2020, Komisia/Írsko (Boj proti praniu špinavých peňazí), C-550/18, EU:C:2020:564, bod 90].

102 V prejednávanej veci nie je účinne spochybnené, že ku dňu uplynutia lehoty na prebratie stanovenej v článku 124 smernice 2018/1972, teda k 21. decembru 2020, Poľská republika neprijala zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na zabezpečenie prebratia tejto smernice, a teda ich ani neoznámila Komisii.

103 Na druhej strane, ako už bolo uvedené v bode 89 tohto rozsudku, k dátumu ukončenia konania, teda k 19. decembru 2022, nesplnenie povinnosti konštatované v bode 32 tohto rozsudku ešte neskončilo, takže toto nesplnenie povinnosti k tomuto dátumu trvalo 728 dní.

104 Stále však treba zohľadniť, že dĺžka tohto nesplnenia povinnosti mohla byť čiastočne dôsledkom výnimočných okolností uvedených v bode 91 uvedeného rozsudku.

105 Z toho vyplýva, že aj vzhľadom na úvahy týkajúce sa tak závažnosti porušenia uvedené v bodoch 77 až 85 tohto rozsudku, ako aj platobnej schopnosti Poľskej republiky, ktoré sú uvedené v bodoch 92 až 94 tohto rozsudku, ako aj vzhľadom na voľnú úvahu priznanú Súdnemu dvoru v článku 260 ods. 3 ZFEÚ, ktorý stanovuje, že Súdny dvor nemôže, pokiaľ ide o paušálnu pokutu, ktorej zaplatenie ukladá, prekročiť sumu uvedenú Komisiou, treba konštatovať, že účinná prevencia opakovania porušení podobných porušovaniu článku 124 smernice 2018/1972 v budúcnosti ovplyvňujúcich plnú účinnosť práva Únie je takej povahy, že si vyžaduje uloženie paušálnej pokuty, ktorej výška musí byť stanovená na 4 milióny eur.

106 V dôsledku toho je potrebné uložiť Poľskej republike povinnosť zaplatiť Komisii paušálnu pokutu vo výške 4 miliónov eur.

O trovách

107 Podľa článku 138 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia navrhla zaviazať Poľskú republiku na náhradu trov konania a Poľská republika nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené uložiť jej povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania vynaložené Komisiou.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (deviata komora) rozhodol takto:

1. **Poľská republika si tým, že ku dňu uplynutia lehoty stanovenej v odôvodnenom stanovisku neprijala zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1972 z 11. decembra 2018, ktorou sa stanovuje európsky kódex elektronických komunikácií, a teda ani Európskej komisii tieto ustanovenia neoznámila, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 124 ods. 1 tejto smernice.**

2. **Poľská republika tým, že ku dňu preskúmania skutkových okolností Súdnym dvorom stále neprijala opatrenia potrebné na prebratie ustanovení smernice 2018/1972 do svojho vnútroštátneho práva, ani *a fortiori* tieto opatrenia neoznámila Európskej komisii, pokračovala v neplnení svojich povinností.**

3. **V prípade, že nesplnenie povinnosti konštatované v bode 1 bude trvať ku dňu vyhlásenia tohto rozsudku, sa Poľskej republike ukladá, aby Európskej komisii zaplatila od tohto dňa až do okamihu, keď tento členský štát ukončí toto nesplnenie povinnosti, denné penále vo výške 50 000 eur.**

4. **Poľská republika je povinná zaplatiť Európskej komisii paušálnu pokutu vo výške 4 miliónov eur.**

5. **Poľská republika znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania vynaložené Európskou komisiou.**

Podpisy